

20 Ιανουαρίου 2015

Αφιέρωμα “Μακεδονίας της Κυριακής”: Άγιος Παΐσιος Αγιορείτης (1924-1994), Παρακαταθήκη αιωνιότητας

[Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#) / [Άγ. Παΐσιος Αγιορείτης](#) / [Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#)

ΑΓΙΟΣ ΠΑΪΣΙΟΣ ΑΓΙΟΡΕΙΤΗΣ (1924-1994)

Παρακαταθήκη αιωνιότητας

Αύρες αθανασίας γέμιζες μιας ανόρας πείσης της επίσημης αγιοκατάταξης του γέροντα Παΐσιου. Η αγιοσύναξη δεν ήταν μόνο πλημμερούμενη με ανθρώπινη συνταγματική συγκίνηση και καρδιά, αλλά ένιωθε πως υπήρχε κάτι πολύ περισσότερο. Ούτε βέβαια έμοιαζε με μια κατάσταση δικαιοσύνης και επιτυχίας, αφού κατά τέτοια σφοδρά πράγματα του κόσμου τούτου, έπλασθη την πλήρη ματαιότητα που είναι σφοδρή για μια μελλοντική αποτυχία. Κοντολογίες δεν υπήρχε και δεν διακυβεύονταν καμία ταπεινή ή άλλου είδους ευτελής κωνοποίηση ή κάποιο αντίστοιχο δίδαγμα κέρδους.

Ποιητικό έμοιαζε με ανείδωτο και ψήγμα παραδείσου που μοιραζόσσαν με πολλούς άλλους, εντέλει δώρα και κατά κρήνη ήταν ένα κέρασμα, μια παραδεισιακή ευλογία από τον ερημίτη που αποκαρτίστικε από τους πάντες για να βρισκεται μαζί με όλους. Και αυτό εκδηλώνονταν με το πνευματικό του ενδιαφέρον για τον κόσμο και τους ανθρώπους, με τη θυσιαστική και δεινή όρια αγάπη του. Αυτός ήταν ο τρόπος της ζωής και της ύπαρξής του. Αυτός είναι και ο τρόπος των αγίων, ο τρόπος και ο δρόμος της άνωτης αγάπης!

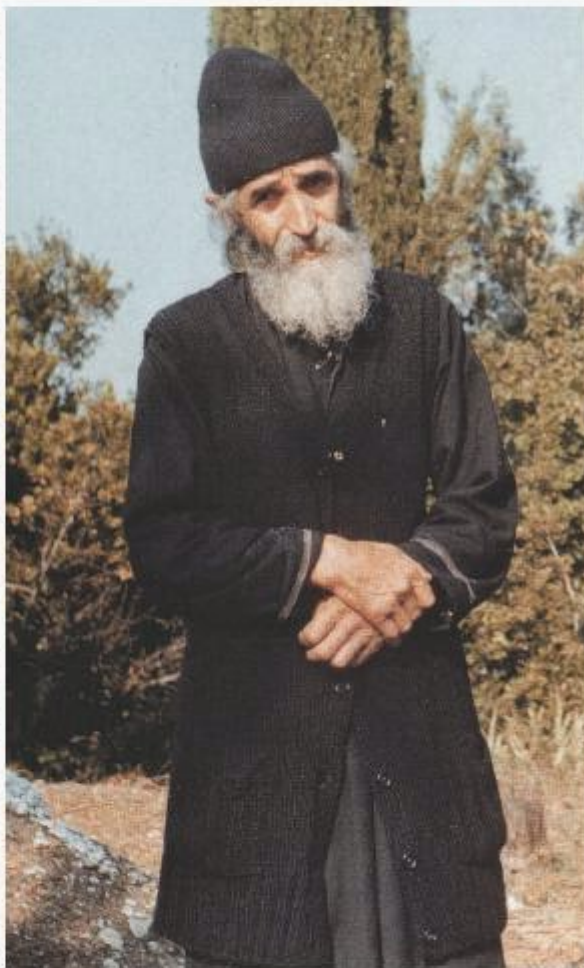
Έτσι μας έκανε δικούς του με μόνη συνάλλαξη να υποσχεθούμε τα προβλήματα και τους προβληματισμούς μας, τα αδιέξοδα και τις νεανικές ερωτικές μας απογοητεύσεις, τις πληγές και τις αποτυχίες μας, τους πόνους και τις αρρώστιες μας, όλη τελικά την ύπαρξή μας. Και ένιωθε πως σε ενσωματώνονταν. Δεν σε φορτιώνονταν απλά στις πλάτες του.

Και στα ανεπίσημα ήταν πράγματι το μοναδικό και άσπαστο καταφύγιο. Κάποιες βραδιές μπορούσαν να ξεκαρτίσουν μόνο με τη σκέψη πως την άλλη μέρα θα μπορούσαν να βρεθείς στην αυλή του κελού του στην Παναγούδα, που ήταν η σύννεψη όλου του Περιβολού της Παναγίας. Και να που τώρα ήλθε η στιγμή που ο συναρμολογημένος με όλον τον κόσμο και την κτίση πάνω επίσημα και αίσιας λημάνη αιωνιότητας

και αγόστιας. Και ως το είχε πιάσει βεβήλως από καρδιά. Απλώς τώρα σφραγίστικαν και τυπικά τα "καρδιά του". Πλέον στην Πόλη και το οικουμενικό πατριαρχείο εκτυπώθηκαν παύλες της Άνω Πόλης και του Άνω Άθωνα, του Άνω Περιβολού της Παναγίας και της Άνω Παναγούδας! Τα διαπιστωθήρα του τα είχε δώσει προ πολλού, δίνοντας γίνει ο ίδιος παραπάνω προσηφοράς, πράγμα που όλος ο κόσμος το διαβεβαίωνε, όπως απαιτεί η τάξη της αγιοκατάταξης.

Και έτσι οι τυμπανονκρουσίες και οι δοξαολογίες μέσα στην καρδιά του Ιανουαρίου μας έφεραν στον νου τον Άγιο Σερραφείμ του Σάββα, που είχε προβλέψει τη δική του αγιοκατάταξη και τις τυμπανονκρουσίες μέσα στην καρδιά του κείμνα. Τον λευκαφορμωμένο, αναστάσιμο, ρέουο "Άγιο καρδιά", που τον ερημιτεύονταν ακόμη και τα άγια θηρία, όπως η αρκούδα που είχε υπό την προστασία του. Αλλά και ο δικός μας νέος άγιος, όταν βρέθηκε μπροστά του μια αρκούδα, έβγαλε από το σακίδιο του έναν άρτο και της έδωσε. Η αρκούδα τότε πήρε τον άρτο και έφυγε ευχαριστημένη. Και όταν τον ρωτούσαν τον γέροντα Παΐσιο αν έγινε κάτι τέτοιο, αυτός για να κρύψει το δικαίωμα αυτό γεγονός έλεγε, αν πεινά η αρκούδα και της δώσεις έναν άρτο, δεν θα τον πάρει!

Το προσφυγικό από τα φάρασσα της Καππαδοκίας, που ήλθε να γεννηθεί στην Ελλάδα κατά την ανταλλαγή των πληθυσμών, μαζί με μια άλλη κορυφή της σύγχρονης ορθόδοξης πνευματικότητας, τον Άγιο Πορφύριο τον Κασοκλήβητη, έμελλε να σκώσουν στις πλάτες τους ως άλλοι Ατλάντες τις πληγές και τα βάσανα του σύγχρονου κόσμου, και ιδιαίτερα του ελληνισμού. Οι δύο αυτοί νέοι άγιοι του σύμπαντος κόσμου αποτελούν πλέον παρακαταθήκη αιωνιότητας και αθανασίας, γείωση παραδείσου και σύνδεση με το επίκεινα, διαρκή παρηγοριά και παραμυθία. Μοναδικά υποδείγματα και παραδείγματα βίου, που η επίκληση και η καταφυγή σ' αυτούς ανατρέχει κάθε είδους αντιξοότητα...

Ο Άγιος Παΐσιος Αγιορείτης.

Επιμέλεια σφραγίστικας, εισαγωγή: Στέλιος Κούκος skoukos@maiktes.gr

Κείμενα: Παύλο Βασιλείου Καλλιμαμώνης, Αθανάσιος Ρακοβαλής, Γεώργιος Μαρτζέλος, Αλέξανδρος Κοσμάτοπουλος

Αφιέρωμα στον νέο άγιο της εκκλησίας

Άνθρωποι που τον γνώρισαν αναφέρονται στη θυσιαστική του αγάπη για τον κόσμο, στην εγκαρτέρηση και την ελπίδα που μετέδιδε, στις θαυματουργικές του επεμβάσεις, στην αγάπη του για το οικουμενικό πατριαρχείο και την Ελλάδα, στην προφητεία του για το δόσιμο της Κωνσταντινούπολης στους Έλληνες.

Κείμενα

Πατήρ Βασίλειος Καλλιακμάνης
Αθανάσιος Ρακοβαλής
Γεώργιος Μαρτζέλος
Αλέξανδρος Κοσματόπουλος

Επιμέλεια αφιερώματος, εισαγωγή

Στέλιος Κούκος

skoukos@makthes.gr

Η εισαγωγή του αφιερώματος ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ ΑΙΩΝΙΟΤΗΤΑΣ

Αύρες αθανασίας νόμιζες πως σκόρπισε η είδηση της επίσημης αγιοκατάταξης του γέροντα Παΐσιου.

Η ατμόσφαιρα δεν ήταν μόνο πλημμυρισμένη με ανθρώπινη συναισθηματική συγκίνηση και χαρά, αλλά ένιωθες πως υπήρχε κάτι πολύ περισσότερο. Ούτε βέβαια έμοιαζε με μια κατάσταση δικαίωσης και επιτυχίας, αφού κάτι τέτοιο αφορά πράγματα του κόσμου τούτου, δηλαδή την πλήρη ματαιότητα που είναι αφορμή για μια μελλοντική αποτυχία. Κοντολογίς δεν υπήρχε και δεν διακυβευόταν καμία ταπεινή ή άλλου είδους ευτελής ικανοποίηση ή κάποιο αντίστοιχης διάστασης κέρδος.

Πιο πολύ έμοιαζε με αντίδωρο και ψήγμα παραδείσου που μοιραζόσουν με πολλούς άλλους, εντελώς δωρεάν και κατά χάριν! Ήταν ένα κέρασμα, μια παραδεισιακή ευλογία από τον ερημίτη που αποχωρίστηκε από τους πάντες για να βρίσκεται μαζί με όλους. Και αυτό εκδηλωνόταν με το πνευματικό του ενδιαφέρον για τον κόσμο και τους ανθρώπους, με τη θυσιαστική και δίχως όρια αγάπη του. Αυτός ήταν ο τρόπος της ζωής και της ύπαρξής του. Αυτός είναι και ο τρόπος των αγίων, ο τρόπος και ο δρόμος της όντως αγάπης!

Έτσι μας έκανε δικούς του, με μόνη συναλλαγή να υιοθετήσει τα προβλήματα και τους προβληματισμούς μας, τα αδιέξοδα και τις νεανικές ερωτικές μας απογοητεύσεις, τις πληγές και τις αποτυχίες μας, τους πόνους και τις αρρώστιες μας, όλη τελικά την ύπαρξή μας. Και ένιωθες πως σε ενσωματωνόταν. Δεν σε φορτωνόταν απλά στις πλάτες του.

Και στα ανείπωτα ήταν πράγματι το μοναδικό και έσχατο καταφύγιο. Κάποιες βραδιές μπορούσαν να ξημερώσουν μόνο με τη σκέψη πως την άλλη μέρα θα μπορούσες θα βρεθείς στην αυλή του κελιού του στην Παναγούδα, που ήταν η σύνοψη όλου του Περιβολιού της Παναγίας.

Και να που τώρα ήλθε η στιγμή που ο συναρμολογημένος με όλον τον κόσμο και την κτίση πιάνει επίσημα και αισίως λιμάνι αιωνιότητας και αγιότητας. Και ας το είχε πιάσει βεβαίως από καιρού. Απλώς τώρα σφραγίστηκαν και τυπικά τα “χαρτιά

του". Πλέον στην Πόλη και το οικουμενικό πατριαρχείο πολιτογραφήθηκε πολίτης της Άνω Πόλης και του Άνω Άθωνα, του Άνω Περιβολιού της Παναγίας και της Άνω Παναγούδας!

Τα διαπιστευτήριά του τα είχε δώσει προ πολλού, έχοντας γίνει ο ίδιος παρανάλωμα προσφοράς, πράγμα που όλος ο κόσμος το διαβεβαίωνε, όπως απαιτεί η τάξη της αγιοκατάταξης.

Και έτσι οι τυμπανοκρουσίες και οι δοξολογίες μέσα στην καρδιά του Ιανουαρίου μας έφεραν στον νου τον Άγιο Σεραφείμ του Σάρωφ, που είχε προβλέψει τη δική του αγιοκατάταξη και τις τυμπανοκρουσίες μέσα στην καρδιά του χειμώνα. Τον λευκοφορεμένο, αναστάσιμο, ρώσο "Άγιο της χαράς", που τον εμπιστεύονταν ακόμη και τα άγρια θηρία, όπως η αρκούδα που είχε υπό την προστασία του.

Αλλά και ο δικός μας νέος άγιος, όταν βρέθηκε μπροστά του μια αρκούδα, έβγαλε από το σακίδιό του έναν άρτο και της έδωσε. Η αρκούδα τότε πήρε τον άρτο και έφυγε ευχαριστημένη. Και όταν τον ρωτούσαν τον γέροντα Παΐσιο αν έγινε κάτι τέτοιο, αυτός για να κρύψει το έκτακτο αυτό γεγονός έλεγε, αν πεινά η αρκούδα και της δώσεις έναν άρτο, δεν θα τον πάρει;

Το προσφυγόπουλο από τα Φάρασσα της Καππαδοκίας, που ήλθε νεογέννητο στην Ελλάδα κατά την ανταλλαγή των πληθυσμών, μαζί με μια άλλη κορυφή της σύγχρονης ορθόδοξης πνευματικότητας, τον Άγιο Πορφύριο τον Κουσοκαλυβίτη, έμελλε να σηκώσουν στις πλάτες τους ως άλλοι Άτλαντες τις πληγές και τα βάσανα του σύγχρονου κόσμου, και ιδιαίτερα του ελληνισμού.

Οι δύο αυτοί νέοι άγιοι του σύμπαντος κόσμου αποτελούν πλέον παρακαταθήκη αιωνιότητας και αθανασίας, γεύση παραδείσου και σύνδεση με το επέκεινα, διαρκή παρηγοριά και παραμυθία. Μοναδικά υποδείγματα και παραδείγματα βίου, που η επίκληση και η καταφυγή σ' αυτούς ανατρέπει κάθε είδους αντιξοότητα...

* Για να διαβάσετε το αφιέρωμα σε μορφή pdf πατήστε [εδώ](#)

Πηγές: ologiomofeggari.blogspot.gr-agioritikesmnimes.blogspot.gr